

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.4.2006
KOM(2006) 168 endelig

2005/0127 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om strafferetlige foranstaltninger til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder

(forelagt af Kommissionen)

DA

DA

BEGRUNDELSE

BEGRUNDELSE FOR FORSLAGET

Dette forslag til direktiv ændrer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlige foranstaltninger til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (2005/0127 COD). Direktivet gennemfører Kommissionens meddelelse af 23. november 2005 (KOM(2005) 583) om konsekvenserne af Domstolens dom af 13. september 2005 (sag C-176/03 - Kommissionen mod Rådet). Det følger af ovenstående dom, at de strafferetlige bestemmelser, der er nødvendige for en effektiv gennemførelse af fællesskabsretten, henhører under traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Det understreges i meddelelsen, at Kommissionen, hvad angår forslag, der er under behandling, vil indføre de ændringer, der er nødvendige i sine forslag. I meddelelsen nævnes udtrykkeligt forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlige foranstaltninger til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og forslaget til Rådets rammeafgørelse om en styrkelse af de strafferetlige rammer til bekæmpelse af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (KOM(2005) 276 endelig). Forslaget til rammeafgørelse trækkes derfor tilbage, og der er udarbejdet et forslag om ændring af forslaget til direktiv om strafferetlige foranstaltninger.

Rammeafgørelsens bestemmelser om sanktioner og udvidede konfiskationsbeføjelser er indarbejdet i det nye forslag til direktiv.

Kun bestemmelserne i rammeafgørelsens artikel 5 om kompetence og koordination af retsforfølgningen er ikke medtaget i det nye forslag. Kommissionen forestiller sig en horisontal tilgang på området inden for rammerne af grønbogen om konflikter om stedlig kompetence og *ne bis in idem*-princippet i straffesager, der blev vedtaget den 23. december 2005¹. I den situation finder Kommissionen det ikke absolut nødvendigt at indføre en særlig ramme for beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

Varemærkeforfalskning og piratkopiering og generelt krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder er et fænomen i stadig stigning, der i dag har internationale dimensioner og udgør en alvorlig trussel for samfundsøkonomierne og staterne. Forskellene i de nationale sanktionsordninger er ikke kun til skade for det indre marked, men hæmmer også en effektiv bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering. Ud over de økonomiske og sociale konsekvenser af disse forskelle er varemærkeforfalskning og piratkopiering ligeledes problematisk for forbrugerbeskyttelsen, navnlig når det gælder sundhed og sikkerhed. Den øgede brug af internet giver en øjeblikkelig og global udbredelse af piratkopierede produkter. Endelig er fænomenet i stadig højere grad knyttet til organiseret kriminalitet. Det er derfor vigtigt at få bekæmpet dette fænomen. Varemærkeforfalskning og piratkopiering er nemlig blevet attraktive aktiviteter på lige fod med andre aktiviteter inden for organiseret kriminalitet, f.eks. ulovlig narkotikahandel. Der kan nemlig opnås store fortjenester uden risiko for alvorlige retlige sanktioner. Der skal derfor indføres strafferetlige bestemmelser, der styrker og forbedrer bekæmpelsen af varemærkeforfalskning og piratkopiering og supplerer direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder. Foruden de civile og administrative foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der fastlægges i

¹ KOM(2005) 696 endelig.

direktiv 2004/48/EF, er strafferetlige sanktioner også i visse tilfælde et redskab til at sikre håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder².

Der blev påbegyndt en harmonisering med TRIPs-aftalens ikrafttrædelse, idet aftalen indeholder minimumsbestemmelser vedrørende overholdelsen af de handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder. Bestemmelserne omfatter indførelse af strafferetlige procedurer og sanktioner, men den retlige situation i Fællesskabet viser fortsat store forskelle, der ikke giver rettighedshaverne den nødvendige beskyttelse overalt i Fællesskabet. For de strafferetlige sanktioners vedkommende er der store forskelle, navnlig hvad angår de straffe, der foreskrives i de nationale lovgivninger.

Hvad angår følgerne for de grundlæggende rettigheder, skal det understreges, at det direkte formål med dette initiativ er at gennemføre artikel 17, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder, ifølge hvilken "intellektuel ejendomsret er beskyttet"; det sker ved at samordne lovgivningerne, samtidig med at medlemsstaternes forskellige traditioner og retssystemer og andre grundlæggende rettigheder og principper anerkendt i chartret respekteres. Straffen fastlægges i forhold til grovheden af de forskellige strafbare handlinger og i overensstemmelse med artikel 49, stk. 3, i chartret, ifølge hvilken straffens omfang skal stå i rimeligt forhold til overtrædelsen.

Da det forfulgte mål bedst kan opfyldes på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5.

FORSLAGETS INDHOLD

Artikel 1

I denne artikel fastlægges direktivets anvendelsesområde. Der er tale om de strafferetlige foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder. Som det er tilfældet for direktiv 2004/48/EF om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, dækker udtrykket "intellektuelle ejendomsrettigheder" samtlige intellektuelle ejendomsrettigheder. På samme måde som artikel 17, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, ifølge hvilken "intellektuel ejendomsret er beskyttet", er anvendelsesområdet for den strafferetlige beskyttelse horisontalt.

Som direktiv 2004/48/EF finder teksten anvendelse på alle krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder ifølge fællesskabslovgivningen og/eller medlemsstaternes nationale lovgivning. Kommissions erklæring 2005/295/EF vedrørende artikel 2 i direktiv 2004/48/EF indeholder en liste over disse rettigheder³, der har til formål at give en større retssikkerhed vedrørende direktivets anvendelsesområde. Direktivet finder anvendelse, uden at det berører strengere bestemmelser i medlemsstaterne.

Artikel 2

I denne artikel defineres begrebet juridisk person som omhandlet i direktivet.

² Det hedder i betragtning nr. 28 i direktiv 2004/48/EF af 29 april 2004: "Foruden de civilretlige og administrative foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der fastlægges i direktiv 2004/48/EF, kan strafferetlige sanktioner også i visse tilfælde være et redskab til at sikre håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder."

³ EFUT L 94 af 13.4.2005, s. 37.

Artikel 3

Denne artikel forpligter medlemsstaterne til at betegne enhver forsætlig krænkelse af en intellektuel ejendomsret som en strafferetlig overtrædelse, hvis den er handelsrelateret. Teksten vedrører også forsøg på og medvirken og opfordring til krænkelse. Kriteriet "handelsrelateret" stammer fra artikel 61 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPs), der blev indgået den 15. april 1994, og som gælder for alle medlemmerne af Verdenshandelsorganisationen. Det foreskrives i TRIPs-aftalens artikel 61, at "medlemmerne skal fastsætte strafferetlige procedurer og straffe i det mindste i de tilfælde, hvor der er tale om forsætlig varemærkeforfalskning eller piratkopiering af ophavsretligt beskyttet materiale i kommercielt omfang. Sanktionerne skal omfatte frihedsstraf og/eller bøder, der er tilstrækkelige til at virke afskrækkende og i overensstemmelse med straffeniveauet for forbrydelser af tilsvarende omfang. Om nødvendigt skal sanktionerne også omfatte beslaglæggelse, konfiskation og tilintetgørelse af de varer, der betegner en krænkelse, samt af alle materialer og redskaber, der hovedsagelig er blevet anvendt til at begå lovovertrædelsen. Medlemmerne kan fastsætte strafferetlige procedurer og straffe i andre tilfælde af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, navnlig dersom de begås forsætligt og har kommercielt omfang".

Krænkelsen skal være forsætlig, dvs. at handlingen skal være overvejet, uanset om der er tale om en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed eller et forsøg på eller medvirken og opfordring til en krænkelse. Det berører ikke de særlige ansvarsordninger, der er indført, f.eks. ansvarsordningen for tjenesteydere på internettet ifølge artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel⁴.

Artikel 4

Denne artikel omhandler sanktionernes art: ud over fængsling af fysiske personer foreskriver direktivet en række sanktioner, der både skal kunne anvendes på fysiske og juridiske personer, nemlig bøder, konfiskation af varer tilhørende den dømte person, uanset om det gælder de omstridte varer, materialer eller redskaber, der hovedsagelig er benyttet til produktion eller distribution af de omhandlede varer. Der foreskrives andre sanktioner i bestemte tilfælde: tilintetgørelse af de omstridte varer samt af de varer, der hovedsagelig har været benyttet til produktionen af de omhandlede varer, hel eller delvis, permanent eller midlertidig lukning af den virksomhed eller den forretning, der hovedsagelig har været impliceret i krænkelsen; endvidere midlertidigt eller varigt forbud mod at drive virksomhed, anbringelse under retsligt tilsyn, likvidation og udelukkelse fra offentlige ydelser og tilskud. Endelig skal retsafgørelserne offentliggøres. Denne mulighed kan være afskrækkende og ligeledes være en informationskilde både for rettighedshaverne og for offentligheden generelt.

Artikel 5

Denne artikel omhandler strafferammen: overtrædelser skal kunne straffes med en maksimumsstraf på mindst fire års fængsel, når de begås inden for rammerne af en kriminel organisation. Det samme gælder, når overtrædelserne medfører en sundheds- eller sikkerhedsrisiko. Der er fastsat en maksimumsstraf på fire år, da det svarer til, hvad der generelt idømmes for en grov overtrædelse. Det er den maksimumsstraf, der er fastsat i fælles aktion 98/733/RIA, og i forslaget til rammeafgørelse om bekæmpelse af organiseret kriminalitet [KOM(2005) 6 endelig] og De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet. Hvad angår fysiske eller juridiske personer, der

⁴ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

begår overtrædelser som nævnt i artikel 3, omfatter sanktionerne strafferetlige eller administrative bøder på et maksimumsbeløb på mindst 100 000 EUR, hvis det ikke drejer sig om de groveste overtrædelser, og et maksimumsbeløb på mindst 300 000 EUR for overtrædelser, der begås inden for rammerne af en kriminel organisation, og som medfører en sundheds- eller sikkerhedsrisiko. Denne omstændighed skal kunne påberåbes, når risikoen foreligger, også selv om det farlige produkt endnu ikke har haft skadelige virkninger.

Betegnelsen sundheds- eller sikkerhedsrisiko tager sigte på de tilfælde, hvor det varemærkeforfalskede produkt, der er sat på markedet, direkte indebærer en risiko for sygdom eller ulykke.

Artikel 6

Denne artikel foreskriver hel eller delvis konfiskation af varer, der tilhører en person, der er dømt for overtrædelser begået under de omstændigheder, der er nævnt i artikel 5. Artiklens formulering henviser til bestemmelserne i artikel 3 i rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold⁵.

Artikel 7

Rammeafgørelsen af 13. juni 2002 giver den nødvendige ramme for oprettelsen af fælles efterforskningshold. For at lette gennemførelsen af strafferetlig efterforskning af overtrædelser af intellektuelle ejendomsrettigheder skal medlemsstaterne give de pågældende rettighedshavere eller deres repræsentanter og eksperter mulighed for at deltage i de efterforskninger, der gennemføres af disse hold. Det er nemlig meget vanskeligt at foretage efterforskninger på dette område, og det er ofte nødvendigt at sikre, at både ofre, repræsentanter for rettighedshaveren eller eksperter deltager aktivt i opklaringen, bl.a. for at fastslå, at der er tale om varemærkeforfalskede produkter. Ofrene og deres repræsentanter vil således hurtigt i tvivlstilfælde kunne angive, om produkter, der afsløres i en efterforskning, faktisk er forfalskede. Det gælder om at lette indsamlingen af beviser for overtrædelser af intellektuelle ejendomsrettigheder inden for rammerne af fælles efterforskningshold. Medlemsstaterne har i den henseende ret vide skønsbeføjelser.

Artikel 8

Formålet med denne artikel er at sikre, at undersøgelser eller retsforfølgning af strafbare handlinger i forbindelse med varemærkeforfalskning og piratkopiering ikke afhænger af, om et offer for den strafbare handling indgiver anmeldelse eller fremsætter anklage, i det mindste ikke hvis handlingerne er begået på medlemsstatens område. En sådan foranstaltning er nødvendig, for at efterforskninger af overtrædelser af intellektuelle ejendomsrettigheder kan gennemføres på korrekt vis. Det sker nemlig ofte, at der afsløres lagre af produkter, der mistænkes for at være forfalskede, men det kan være vanskeligt hurtigt at kontakte eller identificere rettighedshaveren i det indre marked. Virksomheder, der udsættes for sådanne forfalskninger, kan befinde sig hvor som helst i Fællesskabet og kan være små og mellemstore virksomheder og ikke nødvendigvis store virksomheder, der sælger kendte produkter. Det vil skade efterforskningerne, hvis de betinges af, at offeret foretager en forudgående anmeldelse. Overtrædelser af intellektuelle rettigheder begås ofte, uden at rettighedshaveren er klar over

⁵ EUT L 68 af 15.3.2005, s. 49.

det, og manglende anmeldelse er ikke på dette område ensbetydende med forsømmelighed fra offerets side.

Artikel 9

Denne artikel vedrører bestemmelserne for gennemførelse af direktivet i medlemsstaternes nationale lovgivning. Gennemførelsesfristen på atten måneder er den samme som i andre direktiver.

Artikel 10

Denne artikel foreskriver, at direktivet træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende i overensstemmelse med bestemmelserne i EF-traktatens artikel 254, stk. 1.

Artikel 11

I denne artikel fastslås det, at direktivet er rettet til medlemsstaterne.

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om strafferetlige foranstaltninger til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁶,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁷,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁸,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251⁹,

og ud fra følgende betragtninger:

(1) Grønbogen om bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering i det indre marked, som Kommissionen fremlagde den 15. oktober 1998, fastslog, at varemærkeforfalskning og piratkopiering er blevet et internationalt fænomen med alvorlige økonomiske og sociale følger og følger for forbrugerbeskyttelsen, navnlig for den offentlige sundhed og sikkerhed. Der er udarbejdet en handlingsplan om opfølgning af grønningen, der indgår i meddelelsen om samme emne, som Kommissionen fremlagde for Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg den 30. november 2000.

(2) Det Europæiske Råd i Bruxelles den 20. og 21. marts 2003 opfordrede i konklusionerne Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre udnyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder ved at fremme foranstaltninger til bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering.

(3)(+) På det internationale plan er medlemsstaterne og Fællesskabet, hvad angår spørgsmål, der henhører under dets kompetence, bundet af aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder ("TRIPs-aftalen"), som Fællesskabet godkendte inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen ved Rådets afgørelse 94/800/EF¹⁰. TRIPs-aftalen indeholder bl.a. strafferetlige bestemmelser, der udgør

⁶ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁷ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁸ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁹ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁰ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 1.

fælles regler, der gælder på internationalt plan, men forskellene mellem medlemsstaterne er imidlertid for store og giver ikke mulighed for effektivt at bekæmpe krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder de alvorligste former. Det betyder, at erhvervslivet mister tilliden til det indre marked, og det medfører faldende investeringer i innovativ og kreativ virksomhed.

(4) Kommissionen vedtog også i november 2004 en strategi for en styrkelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder i forhold til tredjelande.

(5)(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder¹¹ foreskriver civile og administrative foranstaltninger, procedurer og retsmidler. Bestemmelserne i dette direktiv skal suppleres af strafferetlige bestemmelser, der er tilstrækkelig afskrækkende, og som finder anvendelse på hele Fællesskabets område. Det er nødvendigt at harmonisere visse strafferetlige bestemmelser for effektivt at bekæmpe varemærkeforfalskning og piratkopiering i det indre marked. Fællesskabslovgiveren har kompetence til at træffe de nødvendige strafferetlige foranstaltninger for at sikre, at de regler, der fastsættes vedrørende beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, fuldt ud overholdes.

(6) Med udgangspunkt i Kommissionens meddelelse om et toldmæssigt udspil mod den seneste udvikling inden for varemærkeforfalskning og piratkopiering fra oktober 2005¹² vedtog Rådet den 13. marts 2006 en resolution, hvori det understreges, at målene i Lissabon-strategien "kun kan nås ved hjælp af et velfungerende indre marked med passende foranstaltninger, der tilskynder til investeringer i den videnbaserede økonomi... og erkender, at den kraftige vækst i varemærkeforfalskning og piratkopiering er en trussel for EU's videnbaserede økonomi, især for sundheden og sikkerheden (...)"

(7) Der bør ske en harmonisering af bl.a. strafferammer for fysiske og juridiske personer, der har begået sådanne overtrædelser eller har ansvaret for sådanne. Harmoniseringen bør vedrøre fængselsstraffe, bødestrafte og konfiskation.

(8) Der bør indføres bestemmelser, der letter gennemførelsen af strafferetlige efterforskninger. Medlemsstaterne bør sikre, at rettighedshaverne eller deres repræsentanter og eksperter får mulighed for at deltage i de efterforskninger, der ledes af de fælles efterforskningshold.

(9) For at lette gennemførelsen af undersøgelser og strafferetlige efterforskninger af overtrædelser af intellektuelle ejendomsrettigheder bør disse ikke afhænge af, om et offer for den strafbare handling indgiver anmeldelse eller fremsætter anklage.

(10)(3) Dette direktiv berører ikke ansvarsordningerne for tjenesteydere på internettet ifølge artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel¹³.

(11)(4) Da målet for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men bedre vil kunne nås på fællesskabsplan, kan Fællesskabet i

¹¹ EUT L 195 af 2.6.2004, s. 16.

¹² KOM(2005) 479 endelig af 11.10.2005

¹³ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, træffe foranstaltninger. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(12)(5) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender. Direktivet skal navnlig sikre håndhævelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, i dette charter -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1
Formål og anvendelsesområde

Dette direktiv indfører de nødvendige strafferetlige foranstaltninger til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

Disse foranstaltninger finder anvendelse på de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er fastsat i fællesskabslovgivningen og/eller medlemsstaternes nationale lovgivning.

Artikel 2
Definition

Ved "juridisk person" forstås i dette direktiv enhver retlig enhed, der har denne status i henhold til gældende national lovgivning, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af suveræne rettigheder samt offentligretlige internationale organisationer.

Artikel 3

Overtrædelser

Enhver forsætlig krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, der er handelsrelateret, samt forsøg på, medvirken og opfordring til en sådan krænkelse skal af medlemsstaterne betegnes som en strafferetlig overtrædelse.

Artikel 4
Sanktionernes art

1. For de krænkelse, der er nævnt i artikel 3, indfører medlemsstaterne følgende sanktioner:

a) for fysiske personers vedkommende: frihedsberøvende straffe

b) for fysiske og juridiske personers vedkommende:

- i) bøder
- ii) konfiskation af genstanden, **og** de redskaber og produkter, der stammer fra overtrædelserne, eller de varer, hvis værdi svarer til disse produkter.

2. For de overtrædelser, der er nævnt i artikel 3, foreskriver medlemsstaterne, at følgende sanktioner også finder anvendelse i særlige tilfælde:

- a) tilintetgørelse af de varer, der udgør en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed
- b) delvis eller fuldstændig, definitiv eller midlertidig lukning af den virksomhed eller den forretning, der hovedsagelig har været impliceret i krænkelsen
- c) midlertidigt eller varigt forbud mod at drive virksomhed
- d) anbringelse under retligt tilsyn
- e) likvidation
- f) udelukkelse fra at modtage offentlige tilskud eller støtte
- g) offentliggørelse af retsafgørelserne.

Artikel 5 Strafferamme

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at fysiske personer, der har begået en overtrædelse efter artikel 3, kan straffes med en maksimumsstraf på mindst fire års fængsel, når overtrædelserne er begået inden for rammerne af en kriminel organisation ifølge rammeafgørelse ... om bekæmpelse af organiseret kriminalitet, og når overtrædelserne medfører en sundheds- eller sikkerhedsrisiko.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at fysiske eller juridiske personer, der har begået en overtrædelse efter artikel 3, idømmes sanktioner, der er effektive, proportionale og afskrækkende. Disse sanktioner omfatter strafferetlige bøder og administrative bøder på:

- a) et maksimumsbeløb på mindst 100 000 EUR for overtrædelser, der ikke tilhører den groveste kategori
- b) et maksimumsbeløb på mindst 300 000 EUR for de tilfælde, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 6
Udvidede konfiskationsbeføjelser

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at muliggøre hel eller delvis konfiskation af goder, der tilhører en fysisk eller juridisk person, der er dømt i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 3 i rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold, i hvert fald når disse lovovertrædelser begås inden for rammerne af en kriminel organisation, jf. rammeafgørelse ... om bekæmpelse af organiseret kriminalitet, og når lovovertrædelserne medfører en sundheds- og sikkerhedsrisiko.

Artikel 7
Fælles efterforskningshold

Medlemsstaterne skal sikre, at rettighedshaverne eller deres repræsentanter og eksperter får mulighed for at deltage i efterforskninger af lovovertrædelser som omhandlet i artikel 3, der ledes af de fælles efterforskningshold.

Artikel 8
Indledning af den strafferetlige retsforfølgning

Medlemsstaterne sikrer, at undersøgelser eller retsforfølgning i forbindelse med lovovertrædelser, der er omfattet af artikel 3, ikke afhænger af, om et offer for lovovertrædelser indgiver anmeldelse eller fremsætter anklage, i det mindste hvis handlingerne er begået på medlemsstatens område.

Artikel 59
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager senest den[atten måneder efter vedtagelsen af dette direktiv] de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel ~~6~~10
Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel ~~7~~11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand